

Daniel, kapitola osmá, 2. část

Ladislav Hodač – www.tajemstvibible.cz

Daniel 8:11 ¹¹Ve svém rozmachu se postavil dokonce i proti Knížeti nebeského zástupu, když zrušil každodenní oběť a zpustošil jeho svatyni.

Výklad Daniel 8:11

Malému rohu nestačí jenom vést válku proti Božímu lidu. Jedenáctý verš prozrazuje, kdo je jeho hlavním nepřítelem: je to **kníže nebeského zástupu**. Také **zrušil každodenní (oběť)** a tím zpustošil, nebo jak jiné překlady píší svrhl – **rozvrátil jeho svatyni**.

Nejdříve musíme zjistit, kdo je kníže nebeského zástupu. Titul kníže je sice politický titul, ale v této kapitole má kněžský význam. Tomuto knížeti totiž patří svatyně i každodenní služba, která se tam odehrává. Zde je pro slovo **kníže** použit hebrejský výraz (**sar**), který vyjadřuje **nebeské postavení tohoto knížete. Jedná se o knížete Michaela**.

Daniel 12:1 „V tom čase povstane **Michael, veliký kníže a tvého lidu ochránce**. Čas soužení tehdy nastane, jaké dosud nebylo od chvíle, kdy se stali národem. V tom čase bude tvůj lid zachráněn – každý, kdo je zapsán ve knize.

Z těchto souvislostí a i dalších veršů v jiných částech bible vyplývá, že **kníže Michael** je nebeská bytost, která má co do činění s Božím soudem. V sedmé kapitole jsme studovali skutečnost, že Syn člověka – Ježíš Kristus přichází k Věkovitému a spolu se účastní soudního přelíčení.

Daniel 7:13-14 ¹³Potom to noční vidění pokračovalo: Hle, přichází s nebeskými oblaky **synu člověka podobný**. Před Odvěkého předstoupil, před jeho tvář ho přivedli. ¹⁴Byla mu dána vláda, sláva i království, aby jej ctili všichni lidé, národy i jazyky. Jeho vláda je věčná – nikdy neskončí, jeho království se nezhroutí!

Malý roh bojuje proti Božímu lidu i proti Knížeti knížat. To potvrzuje i 25 verš:

Daniel 8:25 Ve své nadutosti znenadání zpustoší mnohé národy, až se nakonec **postaví proti Knížeti knížat**, a tehdy bude bez přispění lidské ruky zničen.

Z těchto souvislostí vyplývá, že **Michael je Ježíš Kristus**. **Malý roh, papežský Řím tedy bojuje proti Ježíši Kristu tím, že zrušil každodenní (oběť) a tím svrhl – rozvrátil příbytek jeho svatyně. Jinými slovy, malý roh – papežský Řím útočí na službu Ježíše Krista v nebeské svatyni**. Ježíš Kristus je totiž veleknězem v nebeské svatyni.

Židům 8:1-2 ¹To hlavní, o čem tu mluvíme, je ovšem to, že máme takového velekněze, který usedl po pravici trůnu Velebnosti v nebesích. ²On je služebníkem té pravé svatyně – stánku, který nepostavil člověk, ale Hospodin.

Židům 9:24 Kristus přece nepřišel do svatyně udělané rukama (jež je pouhým zobrazením té pravé), ale do **samotného nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář.**

Co znamená věta, že malý roh zrušil každodenní (oběť)? Slovo **oběť** se v původním hebrejském textu nevyskytuje. V původním textu se vyskytuje slovo (**tamid**) a tudíž tato věta správně zní: „**A bylo od něj odňato každodenní**“. Slovo oběť bylo překladateli do textu dosazeno, aby se dal aplikovat na Antiocha IV. Epifana, který nenáviděl Židy a znesvětil jejich pozemskou svatyni tím, že tam obětoval vepře. O tuto událost zde ale nejde. Nejde ani o zničení pozemské svatyně Římany v roce 70 po Kr., protože smrtí Ježíše Krista na kříži ztratila veškerá činnost ve svatyni včetně obětování zvířat tak jako tak jakýkoliv smysl.

Jde o to, že malý roh ve druhé fázi své existence, tedy **Římský papežský systém zrušil veškerou každodenní službu Ježíše Krista v nebeské svatyni a tím ji zpusťil.**

Jak to udělal? Abychom pochopili, co to v realitě znamená, **musíme pochopit, co se v pozemské svatyni, která byla jakousi kopií té nebeské, odehrávalo. Jde totiž o plán spasení. Jde o to, za jakých podmínek může být hříšný člověk spasen.** Pojdme tedy jenom krátce studovat význam předmětů souvisejících se svatyní.

Obětní oltář

Na nádvoří před svatyní byl každé ráno a večer obětován beránek na obětním oltáři za hříchy Izraele. Dokud existovala židovská svatyně a později i chrám, nikdy nepřestal planout na oltáři oheň. To byla takzvaná **každodenní** zápalná oběť.

Exodus 29:39 Jednoho beránka budeš obětovat ráno a druhého za soumraku. Obětovaný beránek reprezentoval smrt Ježíše Krista na kříži.

Jan 1:29 Druhého dne Jan uviděl Ježíše, jak přichází k němu, a řekl: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa!“

1. list Petřův 1:18-19 ¹⁸Víte přece, čím jste byli vykoupeni ze svého marného životního způsobu, zděděného po předcích – nebylo to pomíjivými věcmi, stříbrem ani zlatem, ¹⁹ale vzácnou krví Kristovou! Ten byl jako beránek bez vady a poskvrny“

Zvířata byla sice obětována každý den ráno a večer, ale **Ježíš zemřel jednou za všechny lidi** a nikdy už nepotřebuje být obětován – umírat znovu. O tom jasně hovoří texty z Listu Židům, kde je starozákonní židovská služba velekněze porovnávána se službou Ježíše Krista.

List Židům 7:27 Nemusí jako tamti velekněží denně obětovat nejprve za své vlastní hříchy a potom za hříchy lidu, neboť to udělal jednou provždy, když obětoval sám sebe.

Židům 9:25-28 ²⁵Také tam nepřišel proto, aby se obětoval znovu a znovu, jako když velekněz každoročně vchází do nejsvětější svatyně s cizí krví ²⁶(to by pak musel od stvoření světa trpět už mnohokrát), ale ukázal se teď na konci věků, aby svou obětí jednou provždy smazal hřích. ²⁷Lidem je určeno jednou zemřít, a potom je čeká soud. ²⁸Právě tak se Kristus jednou

obětoval, aby snal hříchy mnohých, a podruhé se ukáže ne už kvůli hříchu, ale pro spásu těch, kdo na něj čekají.

V jakém slova smyslu tedy malý roh zrušil, nebo zpustošil symbolický význam obětního oltáře na nádvoří svatyně, a tím i to co Ježíš svojí smrtí na kříži udělal pro padlé lidstvo?

Biblické učení, že Ježíš zemřel jednou provždy a pro všechny, je v přímém rozporu s učením malého rohu – římské církve, pokud se týká mše. **Při mši je obětí Ježíše Krista opakovaná znovu a znovu. Namísto toho, aby římskokatoličtí věřící hleděli na beránka Božího v nebesích, učí se hledět na hostii, ve které se podle jejich učení nachází tělo Ježíše Krista.** Namísto toho, aby jako věřící pokorně přišli k Ježíšovu trůnu milosti v nebesích, jsou učeni, že jsou syceni skutečným tělem Ježíše na zemi. Hostie je uchovávána v artefaktu podobnému květině, který se nazývá monstrance. Ve středu monstrance je hostie v podobě kulaté oplatky a vycházejí z ní jakoby paprsky slunce. Když je monstrance přinesena před shromáždění, věřící se ukloní a tím uctí monstranci. To je v podstatě rafinovaně skrytý systém uctívání slunce. Dále římsko-katolický kněz přebírá na zemi moc a výsady Ježíše, když hlasitě vysloví slova „Hoc est corpus meum“, tedy „**To je mé tělo.**“ Římsko-katolická teologie učí, že když jsou tato slova pronesena, **má pozemský kněz moc přeměnit oplatku ve skutečné tělo Ježíšovo.** Jinými slovy pozemský kněz má moc stvořit stvořitele. To je rouhání nejvyššího stupně.

Kromě toho se při mši nepodává víno, které je symbolem nové smlouvy v Kristově krvi všem věřícím lidem. **Matouš 26:27-28** ²⁷Potom vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něj všichni; ²⁸toto je má krev nové smlouvy, která se prolévá za mnohé na odpuštění hříchů.“ Husity, kteří měli kalich v symbolu a trvali na tom, že přijímání eucharistie má být tzv. **pod obojí**, tedy jak v podobě hostie – těla Kristova, tak i v podobě mešního vína z kalicha – tedy krve Kristovy, malý roh – římský papežský systém nemilosrdně pronásledoval.

Stůl s předloženými chleby

Při vstupu do prvního oddělení svatyně byl na pravé straně stůl s předloženými chleby. Na tomto stole se nacházely dva sloupky po šesti nekvašených chlebech, tedy dvanáct chlebů. Tímto obrazem chtěl Bůh naučit svůj lid, že je dostatek chleba na nasycení všech dvanácti kmenů Izraele. Tento **chléb** se v hebrejštině nazýval **tamid**, což znamená **každodenní nebo neustálý**, protože byl k dispozici neustále, aby nasytil duchovní potřeby Izraele.

Numeri 4:7 Potom prostřou přehoz z modré látky na stole chlebů předložených a na něj rozloží misky, pohárky, číše a konvice pro úlitby; na stole bude zůstat **každodenní chléb**.

V Bibli je chléb používán jako symbol pro Boží slovo:

Izaiáš 55:10-11 ¹⁰Jako z nebe padá déšť a sníh a znovu se tam nevrací, ale zavlažuje zemi a zúrodňuje ji k plození, aby dávala zrna rozsevači a **chléb** tomu, kdo jí, ¹¹takové je i mé slovo, jež z mých úst vychází: nenavráť se ke mně s prázdnou, ale vykoná, co chci; úspěšně naplní své poslání.

Když byl Ježíš pokoušen d'áblem, aby proměnil kameny v chléb, odpověděl:

Matouš 4:4 On však odpověděl: „Je psáno: ‚Nejen **chlebem** bude člověk živ, ale každým **slovem** vycházejícím z Božích úst.‘“

Deuteronomium 8:3-4 ³Pokořoval tě a dopouštěl na tebe hlad; krmil tě manou, kterou jsi neznal ty ani tví otcové, aby ti dal poznat, že nejen chlebem bude člověk živ, ale vším, co vychází z Hospodinových úst. ⁴Tvůj oděv za těch čtyřicet let nezchátral a tvé nohy neotekly.

Poté, co Ježíš nakrmil pět tisíc mužů pouze pěti chleby a dvěma rybami, pronesl pro mnohé poněkud kontroverzní poznámku:

Jan 6:53 Ježíš jim ale řekl: „Amen, amen, říkám vám: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nemáte v sobě život.“

Učil snad Ježíš v tomto textu, že máme jíst jeho doslovné tělo a pít jeho doslovnou krev, jako to učí římsko-katolická teologie? V žádném případě! Všimněme si, jak Ježíš vysvětlil svůj vlastní, pro některé kontroverzní, výrok:

Jan 6:63 Duch je ten, kdo dává život; tělo nedokáže nic. Slova, která vám mluvím, jsou Duch a jsou život.

To znamená, že Ježíšova slova mají moc nasytit potřeby duchovního života. Tak jako doslovný **chléb** nasytí fyzické tělo, tak **Boží slovo** nasytí potřeby duchovního života. Jinými slovy, když studujeme Boží slovo, tak asimilujeme Ježíše a on se stává v duchovním smyslu tělem našeho těla a kostmi našich kostí. **Když si člověk přisvojí Boží slovo, tak to slovo očistí jeho život a dává mu vítězství nad hříchem.**

Král David tomu rozuměl, když řekl:

Žalm 119:9 Jak mladík udrží svou stezku v čistotě? Tak, že se řídí tvým slovem!

Žalm 119:11 V srdci si ukládám tvé výroky, abych proti tobě nehřešil.

Ježíš se ztotožnil s Davidem, když ke svým učedníkům řekl: **Jan 15:3** Vy jste již čistí díky slovu, které jsem k vám mluvil.

I apoštol Pavel potvrzuje tuto myšlenku, když píše, že církev je posvěcena a očistěna:

Efezským 5:25-26 ²⁵Muži, milujte své ženy, tak jako Kristus miloval církev. On vydal sám sebe za ni, ²⁶aby ji posvětil očistnou koupelí svého slova.

Co jsme tedy až doposud zjistili **o předložených chlebech**?

- 1) Reprezentují Ježíše, který je ztělesněním Božího slova.
- 2) Toto slovo je neustále k dispozici Božímu lidu.
- 3) Když si ho člověk přisvojí, tak je mu v duchovním slova smyslu pokrmem, který mu umožní vítězství nad hříchem.

V jakém slova smyslu tedy malý roh zrušil nebo zpustošil symbolický význam předložených chlebů ve svatyni a tím i to, co Ježíš dělá ve skutečnosti v nebeské svatyni pro Boží lid zde na zemi?

Římský papežský systém nahrazuje Boží slovo tradičními naukami lidí. Takzvané neomylné nauky zformulované katolickými koncily nahradily „Psáno jest“.

Římsko-katolická tradice učí celou řadu nebiblických nauk, které jsou v rozporu s Písmem svatým. Např.: nauka o očistci, předpeklí, celibátu, zpovědi, věčně hořícím pekle, pústu, procesí, mši, relikviích, kanonizaci svatých, růžencích, uctívání obrazů, nanebevstoupení Marie, křest nemluvňat pokropením, novény a svěcení neděle.

Co bylo obzvlášť ve středověku, ale i nyní výsledkem těchto **tradic, které nahradily Boží slovo?** Duchovní vyhladovění a morální úpadek takového rozsahu, že pohanští Římané by oproti tomu vypadali jako svatí. Malý roh jako římský – papežský systém také vraždil lidi, jako byl např. Wiliam Tyndale, který přeložil Bibli do angličtiny, aby si ji mohli přečíst obyčejní lidé. To jsou historická fakta.

Amos 8:11-12 ¹¹Hle, přicházejí dny, praví Panovník Hospodin, kdy na zem pošlu hlad – ne hlad po chlebu ani žízeň po vodě, ale po slyšení Hospodinových slov. ¹²Od moře k moři se budou plahočit a od severu bloudit na východ, aby hledali Hospodinovo slovo, ale nenajdou.

Hříšní lidé nemají touhu sytit se Božím slovem. Jednou, již brzy, přijde čas, kdy bude pozdě hledat Boží slovo ve snaze odvrátit Boží soudy, které v podobě sedmi posledních ran v nedaleké budoucnosti dopadnou na tuto zemi. Velké starosti a problémy někdy motivují lidi, aby hledali radu v Božím slově. Většinou je již ale pozdě na to, aby mělo Boží slovo hojící účinek. Není to proto, že by Boží láska byla od hříšníka odňata, ale proto, že hříšník je již tak zatvrzelý ve svých postojích, že si přeje pouze uniknout důsledkům svých přestoupení, ale nechce zanechat zla, které činil. Římská církev nabízí spásu dvěma typům lidí. Těm, kteří si spásu chtějí zasloužit svými skutky. A těm, kteří chtějí být spaseni i se svými hříchy. Ani jedno nebude fungovat.

Sedmiramenný svícen

Kniha Leviticus popisuje, že jednou z povinností velekněze bylo starat se o knoty a vyměňovat olej v sedmiramenném svícnu v prvním oddělení svatyně. Tímto způsobem bylo zajištěno, že **světlo svícnu** nepřestávalo nikdy svítit (**TAMID**).

Leviticus 24:1-4 ¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Přikaz synům Izraele, ať k tobě nanosí čistý vytačený olivový olej ke svícení, aby se mohl stále zapalovat svícen. ³Ve Stanu setkávání, před oponou zastírající Svědectví, ať o něj Áron stále pečuje před Hospodinem, aby hořel od večera až do rána. To je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení. ⁴Ať před Hospodinem stále pečuje o kahany na svícnu z čistého zlata.

Sedmiramenný svícen reprezentuje především **Ježíše Krista**, který je v duchovním slova smyslu **světlem světa**. **Jan 8:12** Ježíš k nim pak znovu promluvil: "Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude už chodit v temnotě, ale bude mít světlo života."

Sedmiramenný svícen reprezentuje také **sedm fází historie křesťanské církve** ode dnů apoštola Jana až do doby konce, tedy celou církev, protože číslo sedm je v bibli číslem plnosti a celistvosti.

Zjevení 1:12-13 ¹²Obrátil jsem se tedy, abych viděl ten hlas, který se mnou mluvil. Když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svíců ¹³a uprostřed těch svíců jakoby Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného na prsou zlatým pásem.

Zjevení 1:20 „Toto je tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, a těch sedmi zlatých svíců: Sedm hvězd jsou andělé sedmi církví a sedm svíců je sedm církví.“

Ježíš je jak jsme již četli světlem světa, ale svým učedníkům jednou řekl:

Matouš 5:14-16 ¹⁴Vy jste světlo světa. Město ležící na hoře nemůže být skryto. ¹⁵Stejně tak se nerozsvěcí lampa, aby ji postavili pod vědro, ale na svícen a tehdy svítí všem, kdo jsou v domě. ¹⁶Tak ať vaše světlo září před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích."

Ježíš Kristus je nejen světlem světa, ale je i ta cesta, pravda a život.

Jan 14:6 „Já jsem ta cesta, pravda a život,“ odpověděl Ježíš. „Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“

V jakém slova smyslu tedy malý roh zrušil nebo zpustošil symbolický význam sedmiramenného svíce ve svatyni a tím i to, co Ježíš ve skutečnosti dělá v nebeské svatyni pro Boží lid zde na zemi?

Ježíš Kristus je světlem světa, cestou, pravdou a životem. Také je hlavou církve. To se dočteme v **Listu Efezským 5:23** Muž je hlavou své ženy, jako je **Kristus hlavou církve**, která je jeho tělem a on jejím zachráncem.

Malý roh–papežský systém se prezentuje světu jako viditelná hlava církve, které vládne s takřka absolutní moci jako král. Tento systém pronásledoval všechny, kteří tvrdili, že jedinou hlavou církve je Ježíš Kristus. Římský papežský systém dělal a dělá vše pro to, aby světlo pravého, biblického evangelia, světlo pravdy takřka zmizelo z povědomí lidí. Nemilosrdně pronásledoval všechny ty, kteří šířili světlo pravdy jako například **Valdenští**, kteří měli ve svém motu **nápis Lux Lucet in Tenebris**, tedy **světlo svítí v temnotách**. Valdenští měli pochopitelně na mysli **světlo pravdy v Božím slově**. To je důvod proč se období papežské nadvlády nazývá dobou temna.

Zlatý kadidlový oltář

Kadidlo, které bylo obětováno na tomto oltáři, se nazývalo každodenním (**TAMID**) kadidlem, protože muselo hořet na oltáři ráno a večer neustále. Co reprezentovalo kadidlo? Toto **kadidlo reprezentuje modlitby věřících lidí**. Například v Lukáši 1:9-11 se dočteme, že když Zachariáš vstoupil do chrámu, aby obětoval kadidlo, tak se lidé před chrámem modlili k Bohu:

Lukáš 1:9-11 ⁹Podle zvyku kněžského úřadu na něj padl los, aby vešel do Hospodinova chrámu a obětoval kadidlo. ¹⁰V čase zapalování kadidla se venku sešlo veliké množství lidí k modlitbě. ¹¹Vtom se Zachariášovi ukázal Hospodinův anděl; stál vpravo od kadidlového oltáře.

V **Žalmu 141:2** David říká: Kéž je má modlitba před tebou kadidlem, večerní obětí kéž jsou mé ruce zvednuté!

Zjevení 8:3-4 vysvětluje význam tohoto oltáře: ³Tehdy přišel jiný anděl se zlatou kadidelnicí a postavil se k oltáři. Bylo mu dáno množství kadidla, aby je s modlitbami všech svatých položil na zlatý oltář, který je před trůnem, ⁴a dým kadidla s modlitbami svatých vystoupil z andělovy ruky před Boží tvář.

Kadidlo, které bylo obětováno na oltáři, reprezentovalo modlitby božího lidu, které jsou spojeny s úžasnými zásluhami Kristovi prolité krve, a proto je Bůh Otec může akceptovat. Není náhodou, že přímo za kadidlovým oltářem byla opona, která oddělovala svatyni od svatyně svatých. Za oponou byla **archa úmluvy, která je symbolem Božího trůnu**. Když bylo na zlatém kadidlovém oltáři páleno kadidlo, tak kouř vstoupal vzhůru a nad oponou pronikl do Boží přítomnosti.

O Ježíši Kristu se v knize Židům píše: **Židům 7:25-26** ²⁵Proto také může dokonale spasit ty, **kdo skrze něj přistupují k Bohu**, neboť je stále živ, **aby se za ně přimlouval**. ²⁶Přesně takového **velekněze** jsme potřebovali! **Je svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad sama nebesa**.

I apoštol Jan potvrzuje, že hříšný člověk má přímlovce u Otce a to sice Ježíše Krista. Nikoho jiného. **1. list Janův 2:1** Toto vám píšu, moji drazí, abyste nehřešili. Kdyby někdo zhřešil, máme u Otce **přímlovce, Ježíše Krista, toho Spravedlivého**.

Apoštol Pavel potvrzuje, že je jenom jediný prostředník mezi Bohem a lidmi. A to sice Ježíš Kristus. **1. list Timoteovi 2:5-6** ⁵**Je přece jediný Bůh a jediný prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš**, ⁶ který dal sám sebe jako výkupné za všechny lidi.

Co Ježíš v nebeské svatyni mimo jiné dělá? **Římanům 8:34** Kdo nás odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš zemřel, ale hlavně byl vzkříšen z mrtvých, je po Boží pravici a **prosí za nás!**

Židům 9:24 Kristus přece nepřišel do svatyně udělané rukama (jež je pouhým zobrazením té pravé), ale do **samotného nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář**.

V jakém slova smyslu tedy malý roh zrušil nebo zpustošil symbolický význam kadidlového oltáře ve svatyni a tím i to, co Ježíš ve skutečnosti dělá v nebeské svatyni pro Boží lid zde na zemi?

Modlitba k Bohu Otci je pro lidstvo samotným Bohem vytvořený způsob komunikace. To potvrdil Ježíš, když hovořil o modlitbě. Upozornil na několik důležitých věcí:

Matouš 6:7 a 9+12 ⁷Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov... ⁹Vy se modlete takto: Otče náš, jenž jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno.... ¹²A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám.

Římský papežský systém vytvořil falešný kněžský systém, ve kterém věřící lidé **vyznávají své hříchy kněžím, kteří jsou sami hříšní**. Jinými slovy místo toho, aby lidé směřovali své modlitby k Ježíši Kristu v nebesích a prosili ho o odpuštění, svěřují je kněžím na zemi, kteří nemohou žádné hříchy odpouštět. Samotnou modlitbu deklasoval do bezmyšlenkovitého přeríkávání opakujících se naučených textů, navíc častokrát jako nástroj trestu. Odstavil tím člověka od přímého napojení na Boha. Běžně je možné se setkat s tím, že věrný věřící římský katolík žádá Marii a svaté o přimluvu za odpuštění hříchů, na místo aby se obrátil přímo na Krista. Důsledkem toho je, že takto praktikující věřící od sebe izolují spásnou moc Ježíše Krista, který je jediným spasitelem a který jako jediný může odpouštět hříchy člověka. Vzájemná komunikace navíc posiluje vzájemný vztah. Tímto způsobem je **Ježíšova přimluvná služba pro hříšného člověka svržena dolů z nebes na zem**.

Z Bible je totiž jasné, že **je jenom jeden prostředník mezi člověkem a Bohem a to je Ježíš Kristus**:

1. list Timoteovi 2:5 Je přece jediný Bůh a jediný prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako výkupné za všechny lidi.

Jan 14:6 "Já jsem ta cesta, pravda a život," odpověděl Ježíš. "Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne."

Římanům 8:34 Kdo nás odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš zemřel, ale hlavně byl vzkříšen z mrtvých, je po Boží pravici a prosí za nás!

Židům 7:25 Proto také může dokonale spasit ty, kdo skrze něj přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval.

Proč bychom tedy potřebovali lidské zprostředkovatele, když můžeme pokorně přijít k našemu Nebeskému Otci skrze Ježíše Krista, který je zároveň Bohem i člověkem. Avšak **v římsko-katolickém náboženském systému se pozornost lidí zaměřuje na člověka na zemi, na místo Krista, který je v nebeské svatyni**.

Když si to **shrňeme**, tak existují dva systémy – dva princové-knížata, kteří zápasí o srdce a mysl lidí. Jeden z nich vykonává neustálou službu pro spásu lidí v nebeské svatyni tím, že nabízí svou vlastní krev, jako jedinou oběť před Otcem, čehož symbolem je obětní oltář. Dále

syťi svůj lid Božím slovem, což symbolizuje stůl s předloženými chleby. Udrzuje světlo církve mocí Svatého Ducha, což znázorňuje sedmiramenný svícen. A odpouští těm, kteří k němu přicházejí v pokoře a s modlitbou což připomíná zlatý kadidlový oltář.

Ten druhý princ, který je neschopný doslova zaútočit na nebeskou svatyni a službu kterou v ní činí nebeský princ, vytváří falešnou, neustálou službu, která zahrnuje mše, tradice, zpověď, papežství, relikvie, procesí atd.... v pozemském chrámu – církvi.

2. list Tesalonickým 2:3-4 ³Nenechte se od nikoho žádným způsobem oklamat. Než ten den přijde, musí nastat odvrácení od Boha. Musí se objevit ten bezbožník a zatracenec, ⁴který se postaví na odpor a povýší se nade všechno, čemu se říká Bůh a co se uctívá. Usadí se dokonce v Božím chrámu – (církev) a bude se vydávat za Boha!

Tím, že se malému rohu daří zaměřovat pozornost lidí na svoji falešnou zástupnou službu, tak tím zpustošil nebeskou svatyni a zrušil každodenní službu ve skutečné nebeské svatyni. Tím odvedl pozornost lidí od spásného díla Ježíše Krista, což je jediná cesta k věčnému životu. Bez Ježíše Krista totiž člověk umírá ve svých hříších.

Daniel 8:12 Vojsko i každodenní oběť mu při té vzpouře byly vydány do rukou. Srazil pravdu na zem a dařilo se mu vše, co podnikal.

Výklad Daniel 8:12

Malý roh se vzbouřil proti Bohu. V hebrejštině je zde použito slovo **pesa**. Je to nejsilnější slovo, které ve starém zákoně označuje hřích. Malý roh nejenom že hřeší, ale dopouští se veřejné vzpoury proti Kristu a jeho dílu spasení pro všechny lidi v nebeské svatyni. Tím sráží pravdu na zem. Dvanáctý verš potvrzuje informaci ze sedmé kapitoly, že **Daniel 7:21 ten roh vede válku proti svatým a přemáhá je**. Šokující je, že se mu daří vše co podniká. Proto je důležitý tzv. **vyšetřující Boží soud**, který jsme studovali v kapitole sedmé. **V tomto soudním procesu budou vyšetřeny všechny souvislosti a okolnosti zločinů, které byly spáchány proti Božímu lidu ve všech dobách historie lidstva. Tyto zločiny byly spáchány většinou těmi, kteří tvrdili, že následují Boha. Prolitá krev Božího lidu volá o spravedlnost.** V symbolické řeči najdeme tuto situaci v knize Zjevení v **páté pečeti**.

Zjevení 6:9-11 ⁹Když otevřel pátou pečeť, viděl jsem pod oltářem duše zavražděných pro Boží slovo a pro svědectví, jehož se drželi. ¹⁰Hlasitě volali: "Jak dlouho ještě, Pane, ty svatý a pravý, nebudeš soudit a trestat obyvatele země za naši krev?" ¹¹Tu bylo každému z nich dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, ať odpočívají ještě krátký čas, dokud se nenaplní také počet jejich spolumužníků, jejich bratrů, kteří mají být zabiti tak jako oni.

Bůh jednoho dne zjedná spravedlnost pro každého. **2. list Korintským 5:10** Všichni přece musíme stanout před Kristovým soudem, aby každý z nás dostal odplatu za to, co v těle vykonal, ať už to bylo dobré anebo zlé.

Daniel 8:13-14 ¹³Potom jsem slyšel mluvit jednoho svatého a jiný svatý se ho zeptal: "Jak dlouho potrvá, co bylo v tom vidění – ta otřesná vzpoura, zrušení každodenní oběti, vydání svatyně a pošlapání vojska?" ¹⁴"Bude to **2 300 večerů a jiter**," odpověděl mu. "**Pak bude svatyně znovu obnovena.**"

Výklad Daniel 8:13-14

Dvanáctým veršem končí Danielova vize, hebrejsky **chazon**, tedy **to co viděl**. Zároveň prožívá něco nového. **Slyší, rozhovor** dvou nebeských bytostí. Hebrejsky **mareh**, tedy audio. Jedna z bytostí klade otázku, ta druhá odpovídá. Otázka zní: "**Jak dlouho potrvá, co bylo v tom vidění – ta otřesná vzpoura, zrušení každodenní oběti, vydání svatyně a pošlapání vojska?**" V hebrejském textu ale není napsáno **jak dlouho, ale do kdy**. Hebrejsky **ad-matay**. A v tom je rozdíl. Když se ptáme do kdy, tak nás až tak nezajímá jak dlouho, ale zajímá nás především **kdy to skončí**.

Nebeská bytost se tedy ptá: „**Do kdy potrvá to vidění?** Protože je zde pro slovo vidění použit výraz **chazon**, tak tato otázka zahrnuje celou vizi od Médo-Perského berana, Řeckého kozla, čtyř rohů až po činnost malého rohu. Tedy všechno, co Daniel až doposud viděl, hebrejsky **chazon** a ne jak si mnozí vykladači myslí pouze činnost malého rohu, který je většinou křesťanů identifikován jako Antiochus IV. Epifanes, ale my víme, že se jedná o římské papežství.

Druhá bytost na otázku odpovídá: ¹⁴"Bude to **2 300 večero-rán**," "**Pak bude svatyně znovu obnovena.**" Protože toto vidění zahrnuje dějiny Persie, Řecka a Říma jak imperiálního tak i papežského, je chybný výklad, že 2300 večerů a jiter je myšleno doslovně, protože to by bylo pouze něco přes šest roků. V tomto proroctví musíme tedy aplikovat **princip den za rok** jak jsme již dříve studovali. **Jedná se tedy o 2300 roků. Protože celé vidění začíná Médo-Persii, musíme počátek tohoto časového údaje hledat v době Médo-Perské říše. Přesný časový údaj ale bude Danielovi vysvětlen až v kapitole deváté.**

Věta z **Daniele 8:14** „**Pak bude svatyně znovu obnovena**“ se vztahuje na **nebeskou svatyni**, kterou malý roh v očích lidí zpustošil, tím, že **zrušil každodenní přímluvnou službu Ježíše Krista**.

Proti sobě stojí dva koncepty služby ve svatyni a tím plánu spasení. Jedná se o nebeský originál a pozemský falzifikát. Dva kněžské systémy ve dvou svatyních si konkurují **v boji o srdce a mysl člověka**. Tento spor ale nemůže trvat věčně. Dříve nebo později musí být rozhodnuto o tom, který z těchto dvou systémů je správný. **O tom rozhoduje nebeský soud a ten souvisí s časovým údajem 2 300 večero-rán = dnů = 2300 roků.**

Nebeská svatyně má být znovu **obnovena**. V hebrejštině je zde použito slovo **nitsdaq**. Věta tedy zní: „**Pak bude svatyně nitsdaq**.“ Toto slovo se vyskytuje v celé hebrejsky psané části Bible pouze na tomto místě. Učenci vědí, že slovo **nitsdaq** je úzce spojeno s hebrejským slovem **sadaq**, což je v Bibli běžně používané slovo, které se vyskytuje více než 250x na různých místech a znamená **ospravedlněna**. Ovšem svatyně je budova, nebo stavba a otázka zní, jak může být stavba ospravedlněna. Proto že většina překladatelů přijala jezuitský výklad, že malý roh je Antiochus IV. Epifanes, a že čtrnáctý verš se vztahuje na Antiochem

znesvěcenou hebrejskou svatyní, tak překládají slovo nitsdaq jako znovu obnovena. A budova nebo stavba může být obnovena. Tím je pro ně problém vyřešen. My jsme ale již studovali skutečnost proč **malý roh nemůže být Antiochus IV.** a že **svatyně o které je řeč je nebeská svatyně a ne pozemská.** Je fascinující zjistit, že židovští učenci překládající v dávnověku Bibli do řečtiny přeložili slovo **nitsdaq jako očištěna.** Stejně je to přeloženo v Bibli krále Jakuba, v LXX-Septuagintě, v Bibli Kralické, v překladech Williama Tyndalea a Johna Wycliffea a mnohých jiných. Také křesťanský učenec Jeroným ve 4. st. po Kristu přeložil slovo nitsdaq do latiny jako **očištěna.**

Při procesu očištění nebo ospravedlnění nebeské svatyně mají být odkryty a odsouzeny všechny omyly a falešná učení s jejichž pomocí si malý roh-římský papežský systém vybudoval pozemskou náhražku za Kristovu prostřednickou službu v nebeské svatyni. Také pronásledování Božího lidu, pozemskými soudy vykonstruovaná obvinění z kacířství a jiné zločiny, které byly spáchány proti svatým Nejvyššího, stojí v přímém rozporu k tomu jak se na tyto lidi dívá Bůh.

Jinými slovy řečeno **svatyně má být očištěna od záznamů všech hříchů, které jsou napsány v knihách, jak jsme již studovali v Danieli 7. Očištění svatyně a soud je stejná událost.** To je jeden z důvodů, proč bychom měli tyto dvě kapitoly studovat v obráceném pořadí, protože v osmé kapitole je soud, neboli očištění svatyně oznámen a v sedmé kapitole je popsán.

Daniel 8:15-22 ¹⁵Já Daniel jsem sledoval to vidění a snažil se je pochopit, když vtom přede mnou náhle stanula jakoby mužská postava. ¹⁶Nad Ulajem jsem tehdy uslyšel lidský hlas, jak volá: "Gabrieli, vysvětli mu to vidění!" ¹⁷Vyročil tedy směrem ke mně, a když se přiblížil, padl jsem v hrůze tváří k zemi. Tehdy mi řekl: "Rozuměj, lidský synu, že to vidění platí pro poslední čas." ¹⁸Když ke mně mluvil, ležel jsem v mrákotách tváří k zemi. Potom se mě dotkl, postavil mě na nohy ¹⁹a řekl: "Hle, ukážu ti, co se stane v čase posledního hněvu; to vidění totiž platí pro určený poslední čas. ²⁰Ten dvourohý beran, jehož jsi viděl, jsou králové Médie a Persie. ²¹Ten bradatý kozel je král Řecka a veliký roh mezi jeho očima je první řecký král. ²²To, že se zlomil a místo něj povstaly čtyři jiné, znamená, že z jeho národa povstanou čtyři království, ale ne s jeho silou.

Výklad Daniel 8:15-22

Daniel měl nejdříve problém pochopit význam celého vidění. Častokrát museli nositelé prorockého poselství studovat své vlastní poselství, aby ho pochopili.

1. list Petrův 1:10-11 ¹⁰Tuto spásu se pečlivě a pilně snažili vystihnout proroci, když prorokovali o milosti připravené pro vás. ¹¹Pídili se po tom, na koho a na kdy jim ukazoval Kristův Duch, který byl v nich a předpovídal Mesiášovo utrpení a následnou slávu.

Bůh poslal anděla Gabriela, aby Danielovi vidění vysvětlil. Ve starém zákoně se jméno Gabriel vyskytuje pouze zde a v kapitole deváté. V novém zákoně oznamuje tato nebeská bytost narození Jana Křtitele a Marii narození Mesiáše. Sám se představuje slovy: **Lukáš 1:19**

"Já jsem Gabriel, který stojí před Boží tváří! **Vidění, které Daniel obdržel platí až do doby konce.** To je další důvod proč nemůže být aplikována na Antiocha IV. Epifana; nebo jakoukoliv jinou událost v minulosti. Pak Gabriel vysvětlil Danielovi význam berana a kozla s velkým rohem mezi očima, tedy Médo-Persie, Řecka a Alexandra Makedonského. A také to, že Řecko se bude skládat ze čtyř království ale nebudou mít moc jako Alexander. To vše jsme již studovali.

Daniel 8:23-26 ²³Ke konci jejich kralování povstane k dovršení vzpoury král nesmírně surový a záludný. ²⁴Získá obrovskou moc, ale ne svou vlastní silou. Způsobí nevidanou zkázu a podaří se mu vše, co podnikne. Bude hubit mocné bojovníky i svatý lid ²⁵a díky jeho chytrosti se bude dařit bludu. Ve své nadutosti znenadání zpustoší mnohé národy, až se nakonec postaví proti Knížeti knížat, a tehdy bude bez přispění lidské ruky zničen. ²⁶Vidění o večerech a jitrech, které ti bylo sděleno, je pravdivé. Ty ho však zachovej v tajnosti, neboť se týká vzdálené budoucnosti."

Výklad Daniel 8:23-26

Ve verších 23–26 pokračuje anděl Gabriel s vysvětlováním vidění. Po rozdělení Řecka na čtyři části, ke konci jejich kralování, povstává **surový a záludný král, který představuje Řím jak pohanský tak i papežský.** Opět je zde zdůrazněno, že bude hubit Boží lid, že zpustoší mnohé národy a na konec **se postaví proti knížeti knížat což je Ježíš Kristus.** To se naplnilo jak ve fázi pohanského Říma tím, že **připravili Ježíše o život potupnou smrtí na kříži,** tak i ve fázi Říma papežského, který zaútočil **na přímluvnou službu Ježíše v nebeské svatyni.** To jsme již studovali. **Na konci lidských dějin bude tento systém bez přispění lidské ruky zničen druhým příchodem Ježíše Krista.** Ani z tohoto důvodu nemůže být malý roh Antiochus IV. Epifanes, protože ten zemřel v roce 164 př. Kristem. Ve 26 verši je pro slovo vidění použit výraz **mareh**, který má co do činění s časovým údajem 2300 roků. Gabriel ujišťuje Daniela, že vidění je pravdivé a že ho má uchovat v tajnosti protože z jeho perspektivy se týká vzdálené budoucnosti.

Daniel 8:27 Já Daniel jsem tehdy klesl vyčerpáním a dlouhé dny jsem stonal, než jsem mohl znovu vstát a věnovat se službě králi. I nadále jsem však byl tím viděním otřesen a nemohl je pochopit.

Výklad Daniel 8:27

Vidění, kterou Daniel obdržel, na něho udělala takový dojem, že byl naprosto vyčerpán a na několik dní onemocněl. **Posléze se sice „opět vstal a konal službu u krále“, ale byl tím viděním neuvěřitelně otřesen a hlavně ho nemohl pochopit.**

Otázkou je kterou část vidění nemohl pochopit? Jak víme vize se skládá za dvou částí. Viděné nebo slyšené, tedy chazon, a mareh. Proto, že v tomto verši je použito pro slovo **vidění** hebrejské slovo **mareh**, tak je jasné, že **Daniel nepochopil ten rozhovor dvou**

nebeských bytostí ve kterém šlo o očištění svatyně a časový údaj 2 300 večerů a jiter, tedy roků.

Daniel musel prokázat velikou trpělivost, protože to trvalo přibližně dalších 10 let, než k němu Hospodin poslal anděla **Gabriela, aby mu vidění vysvětlil. O tom se dočteme v kapitole deváté.** Jak je psáno v knize Zjevení, Boží lid musí ve svém životě prokázat velikou trpělivost. **Zjevení 14:12** *Zde je zapotřebí vytrvalosti svatých, kteří se drží Božích přikázání a Ježíšovy víry.*